

“กุกโก่”

ได้แรงบันดาลใจ “ดูแลแม่”

กมลรัตน์ รักไทย (กุกโก่)
เยาวชน ต.เป็นสุข จ.สุรินทร์

Active

"กุกโก - กมลรัตน์ รักไทย" อายุ 17 ปี ปัจจุบันเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กศน.จอมพระ เป็นตัวแทนเยาวชนจากตำบลเป็นสุข มาร่วมเรียนรู้ในค่ายพัฒนาศักยภาพและสร้างเครือข่ายเยาวชนทั้งในและนอกระบบการศึกษา 25 อบต. จังหวัดสุรินทร์ (ภายใต้การดำเนินโครงการพัฒนาเยาวชนในชุมชนท้องถิ่น 4 ภาค) สนับสนุนโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น , กสศ. , สถาบันยุวโพธิชน , สกสว. , ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด(มหาชน) และมูลนิธิสยามกัมมาจล เมื่อวันที่ 1- 21 ตุลาคม 2562 ณ หน่วยอนุรักษ์และจัดการต้นน้ำห้วยสามสบ ต.ศรีสะเกษ อ.น่าน้อย จ.น่าน หลังจากเสร็จสิ้นการอบรมในค่าย 21 วัน เรียบร้อยแล้ว **"กุกโก"** ได้มาแชร์ประสบการณ์การเรียนรู้ในค่ายนี้ให้เพื่อน ๆ ได้ฟังกัน

"กุกโก" เริ่มเล่าเรื่องตนเองให้ฟังว่าตอนนี้ตนทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย "ตอนนี้เป็นแดนเซอร์รับงานแล้วก็ขายขนมปังปิ้งอยู่บ้านเวลาวางกะ งานแดนเซอร์ หนูเพิ่งไปเข้าวงกับเขา ตอนแรกมีวงของพี่สาว แต่ไม่ค่อยมีคน พี่สาวเลยพาไปเข้าอีกวง ชื่อวงหน้าเนียนแดนซ์ หน้าก็คือเต้น เขาร้องเพลง หนูก็ขึ้นเต้น ทักษะการเต้นก็มาจากพี่ ๆ ในวงสอนให้ค่ะ ฝึกเต้นมาตั้งแต่อายุ 13 ค่ะ เพราะเป็นวงของพี่สาว แม่ก็เลยให้เข้า แล้วหนูก็ชอบเต้น แม่ก็บอกว่าถ้าอยากเต้นก็ต้องเรียนไปด้วย เพราะต้องตื่นเช้าได้ด้วย หนูก็เลยไปค่ะ วงพี่สาวชื่อวงไม่เคลินวยค่ะ ตอนเช้าหนูก็เรียนจนถึง 4 โมง พอเย็นมาก็ไปงานต่อเลย ถ้างานอยู่ใกล้หน่อย ก็เพียง

คืนหรือตี 1 ก็ได้นอน ตื่นเช้าก็อาบน้ำไปโรงเรียน เดือนหนึ่งๆ ก็มีแบบนี้หลายวันอยู่ค่ะ"

"บางครั้งบางวันที่เราไปไกลแล้วกลับมาเกือบเช้าไม่ได้นอน ถึงวงนอน ไม่สดชื่นก็มีผลต่อการเรียนบ้างค่ะ แต่ก็ไม่เคยคิดจะเลิกเต้นค่ะเพราะหนูชอบอยู่แล้ว ทำเต้นก็มี 3 - 4 ทำค่ะ หนูก็ทำอย่างนั้นจนจบ ม.3 ค่ะ การเรียนก็ดีค่ะ ส่งงานตลอด เกรดก็ประมาณ 3.68 ค่ะ งานเต้นมีหนักเป็นช่วงค่ะ ช่วงที่มีเทศกาลเยอะ แต่ไปเรียนด้วยก็ให้เพื่อนทำงานที่เราไม่ไหว เพื่อนก็ช่วยด้วย **แต่ตอนนั้นก็ไม่เคยคิดว่าจะไม่เรียนนะคะพยายามเรียนให้ต่อเนื่องจนจบ พี่สาวก็บอกแล้วว่าเต้นได้ก็ต้องเรียนได้ หนูชอบหนูก็เลยต้องทำให้ได้"**

"หนูหาเงินใช้เองได้เดือนหนึ่งได้มากที่สุดประมาณ 5 - 6 พันบาทคะ เงินที่ได้ก็ให้แม่ด้วย เก็บไว้ใช้เองด้วยคะ หนูสามารถดูแลตัวเองได้ พอเรียนจบ ม.3 หนูไม่ได้เรียนต่อ มีปัญหาบางอย่าง แม่ก็เลยบอกให้ไปเรียนต่อที่กศน.ดีกว่าและจะได้ทำงานด้วย แม่บอกว่าถ้าเรียนจบ กศน.แล้ว ถ้ามีโอกาสเรียนต่อก็ให้ไปเรียนต่อไปได้เลย หนูก็เชื่อแม่ค่ะ"

สำหรับค่าย 21 วัน นี้ **"กุกโก"** มีความคาดหวังว่า "อยากมาเปิดหูเปิดตาเพราะหนูไม่เคยไปไหนไกลขนาดนี้ หาประสบการณ์ และอยากกล้ามากขึ้น กล้าเจอคนอื่นมากขึ้น พอเข้าค่ายก็ได้อย่างที่เรารู้หวังค่ะ **ได้เจอเพื่อนใหม่ กล้าพูด**

กล้าคุยมากขึ้น ทำให้หนูเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมคือมีความกล้ามากขึ้น กล้าพูดกับคนอื่นมากขึ้น กล้าเข้าหาเพื่อนมากขึ้น"

"กิจกรรมที่หนูชอบ คือ**กิจกรรมที่พาไปนอนในป่า หนูชอบอยู่คนเดียวอยู่ แล้ว ทำให้หนูกล้าอยู่คนเดียวมากขึ้น** เราอยู่ได้ หนูนอนอย่างเดียวก็นอนได้ ไม่ฝันและสว่างเกินอาจจะนอนไม่หลับ และฝันไม่เสมอหนูก็ต้องเกร็งตัวนอน แต่ไม่ได้กลัวอะไร อีกกิจกรรมที่ชอบคือ**ปิดตาพาเดินเพราะใช้ความอดทน** เหมือนเราเดินไป ในความคิดคือปิดตา หนูเดินชนต้นไม้ แต่สนุก ผจญภัยตอน ขึ้นเขา อีกกิจกรรมที่ชอบคือกิจกรรมศิลปะ ชอบที่ได้ลงมือทำ"

และ "ก๊วกโก" ได้สะท้อนสิ่งที่ได้จากค่ายนี้และจะนำไปใช้คือเรื่องสมาธิ "มีเรื่องสมาธิ ถ้าสมาธิหลุด หนูจะไม่สนใจอะไรเหมือนกัน **ต้องใช้สมาธิและเข้ากับคนอื่น อยู่กับคนอื่นให้ได้**" และสิ่งที่อยากกลับไปทำให้ชุมชนตัวเอง "หนูอยากกลับไปแนะนำคนที่บ้านเรื่องความสะอาด หนูชอบความสะอาด อยู่ที่ ค่ายนี้พี่ ๆ พาทำทุกวัน"

สำหรับการสนับสนุนที่ "ก๊วกโก" ต้องการคือ... "อยากสนับสนุนการเรียน แต่ก่อน หนู**อยากเรียนเซฟทำอาหาร** อยู่บ้านไม่ได้ทำให้คนอื่นกิน ยังไม่มั่นใจ แต่ถ้า หิวก็ทำกินเองเลย พอมาตอนนี้เห็นธรรมชาติ เห็นพี่เขาถ่ายรูป การถ่ายรูปก็ได้ ไปเที่ยวที่อื่นด้วย **หนูก็คิดว่าหนูอยากเป็นไกด์ เป็นช่างภาพ** ถ้าแม่ให้เรียน

หนูก็จะเรียนหลังจากจบ กศน.แล้ว **ตอนนี้หนูกล้าแสดงออก กล้าพูด หนูเลยอยากเป็นไกด์ ไกด์ในเมืองไทย"**

สำหรับเรื่องงานจิตอาสา "ก๊วกโก" บอกว่าไม่เคยทำเหมือนกัน แต่พอมาค่ายนี้ได้มีโอกาสลงทำกิจกรรมจิตอาสาพัฒนาชุมชน ที่หมู่บ้านกิตตินันท์ และมีกิจกรรมพ่อฮัก แม่ฮัก ซึ่ง "ก๊วกโก" จับสลากได้เป็นลูกฮักของ "ฮุ้ยเค" อายุเกือบ ร้อยปีแล้วแต่ยังแข็งแรง ช่วยเหลือตนเองได้ แต่ต้องอยู่ตัวคนเดียว เมื่อ "ก๊วกโก" ได้ไปเยี่ยมบ้านฮุ้ย ก็เห็นชีวิตความเป็นอยู่ของฮุ้ยและอยากที่ช่วยเหลือ คือ การทำความสะอาดบ้าน

"เป็นกิจกรรมที่บ้านคุณตาที่พี่เขาพาเข้าไปในหมู่บ้านเรานั่งกันอยู่ในหอประชุม ที่นี้คุณตาน่าจะเข้ามาเกือบคนสุดท้าย หนูรู้สึกว่ามีหน้าแกแล้วเหมือนถูก ชะตาอย่างไรไม่รู้ เขาบอกว่าจะให้พ่อฮักแม่ฮักจับฉลากเลือกลูก หนูก็มองไปที่ แกเลย หนูอยากรู้ว่าแกอยู่อย่างไร หนูก็มองไปแล้วพอได้เป็นลูกแก หนูก็ดีใจมาก ได้พูดคุยกับแก พอไปบ้านแกแล้วหนูเข้าไปแล้วแกก็เล่าว่าอยู่คนเดียว ลูกหลานทิ้ง แต่แกเป็นคนรักสะอาด ช่างนอบบ้านก็สะอาด พอเข้าไปข้างในบ้านคนละเรื่องกันเลยรกรมาก เพราะหนูก็เป็นคนรักสะอาดเหมือนกัน หนูอยากทำความสะอาดให้บ้านแก หนูเป็นคนขี้สงสัยคนด้วย ถ้าจะหาอะไรให้ใคร เตือดร้อน หนูก็จะหาให้ได้ หนูไปเห็นสภาพแล้ว คิดว่าเราคงไม่มีเงินให้แกมาก ก็อยากช่วยแกทำความสะอาดให้แกอยู่สบายกว่าเดิม หนูเลยคิดชวนกันกับ

พี่ปี กับณรพี ก็บอกกับพี่เลี้ยงว่าหนูอยากทำความสะอาดบ้าน อยากให้แกอยู่สบายกว่าเดิม พี่เลี้ยงเลยจัดการให้ คือไปหารีอกับผู้ใหญ่ และคุยกับอู๋ยเคว่า ลูก ๆ จะมาทำแบบนี้จะอนุญาตหรือเปล่า ซึ่งก็ตกลงค่ะ พอไปที่บ้านเพื่อน ๆ ก็มาช่วยกันทำความสะอาดบ้าน ก็สะอาดตาขึ้น ที่นี่ อู๋ยบอกว่าอยากได้เตียงนอนใหม่ ตอนแรกที่นอนเล็กๆ นอนได้แค่ 1 - 2 ท่าเท่านั้น รก มีแต่ฝุ่น และมีสายไฟขาด อะไรแบบนี้ แล้วที่นี่มีพี่ ๆ เพื่อน ๆ ในค่ายหลายคนที่ทำเป็น ก็ช่วยกันทำจนได้เตียงมาให้อู๋ยนอน ช่วยกันดูเรื่องสายไฟ และตรวงบันไดทางขึ้นบ้านแกไม่มีราวบันได พี่ ๆ ก็ช่วยกันทำคะ และมีประตูห้องนอนอีก **พอทำเสร็จแล้ว หนูรู้สึกสบายใจมากคะ มีความสุขมาก สิ่งที่หนูอยากทำ** หนูได้ทำแล้ว เพราะหนูเห็นคนอื่น เหมือนอยู่แถวบ้าน เห็นคนอื่นแล้วสงสารมันทำไม่ได้ แล้วมานี้คือมันได้ทำแล้ว มันก็มีความสุขคะ แล้วถ้าเป็นไปได้ หนูก็อยากจะมีกลุ่มหรือมีอะไรแบบนี้พากันทำแถว ๆ บ้าน ค่ะ"

"หนูรู้สึกตื่นเต้นใจมาก คือหนูอยากทำแล้วหนูได้ทำแล้ว ทุกคนก็ช่วยกันทำดี ออกมาดีมาก เรื่องนี้ก็เป็นแรงบันดาลใจคือเห็นคนอื่นทิ้งพ่อทิ้งแม่ไป คือหนูเป็นคนติดแม่มาก จะไปทำงานหนูก็ไม่กล้าไปเพราะหนูห่วงเขา เขารับภาระในบ้านทุกอย่างเลย เลย**เป็นแรงบันดาลใจว่าหนูอยากดูแลแม่เหมือนที่ดูแลคุณตา**คะ หนูคิดว่าไว้ว่าหนูทำให้คุณตามากกว่าทำให้ที่บ้านเพราะที่บ้านหนูไม่เคยทำให้แม่ภูมิใจแบบนี้เลย กลับไปก็จะทำให้แม่ให้ได้คะ"

"กูกโก" ทั้งทำเรื่องเล่านี้ไว้อย่างน่าประทับใจ "อู๋ยเค" คือแรงบันดาลใจให้เธอทำความดีต่อไป เริ่มจากบ้านก่อนเป็นอันดับแรก

“

ได้แรงบันดาลใจว่า
หนูอยากดูแลแม่
เหมือนที่ดูแลคุณตา

”